

دانشگاه فرهنگیان
وزارت آموزش و پرورش
انجمن ملی پژوهش‌های روانشناسی و مشاوره
معاونت آموزش و پرورش شهرستان خدابنده

بهبود آموزش مجازی و یادگیری درس ریاضی با رویکرد قصه گویی

زهرا فلاح‌زاده^۱، فاطمه عاطفی^۲، مریم فلاح‌نژاد^۳

۱- دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس امیرکبیر البرز

z.fallahzade@cfu.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید رجایی اصفهان

fatemehatefi10@yahoo.com

۳- دانش‌آموخته کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

Maryamfallahnejad235@gmail.com

چکیده

درس پژوهی شکل اولیه‌ای از توسعه‌ی حرفه‌ای معلمان است که هدف عمده‌ی آن بهبود مستمر تدریس می‌باشد. به گونه‌ای که دانش‌آموزان بتوانند مطالب را به شیوه‌ی موثرتری بیاموزند. هدف از این پژوهش بهبود آموزش مجازی و یادگیری درس ریاضی با روش قصه گویی برای دانش‌آموزان پایه سوم دبستان می‌باشد. پژوهش به صورت کیفی و از نوع درس پژوهی می‌باشد که توسط دانشجو معلمان دانشگاه فرهنگیان به صورت مجازی صورت گرفته است. در این درس پژوهی سعی بر این است که دانش‌آموزان به طور کامل با مفاهیم درس آشنا گردند و مشکلات و معایب تدریس در این باره برطرف گردد.

واژگان کلیدی: درس پژوهی، تدریس، ریاضی، قصه گویی

مقدمه

معلمان به عنوان خط مقدم سیستم آموزشی هستند، به طوری که هرگونه اصلاح یا تغییر در برنامه درسی بدون در نظر گرفتن نقش، دیدگاه و فعال بودن آنان در جریان طراحی محکوم به شکست است. بنابراین می‌توان به جرات گفت که یکی از رمزهای به ثمر رسیدن طرح‌ها و برنامه‌های متعدد ارائه شده در نظام آموزشی، مشارکت فعال معلمان در فرایند طراحی، اجرا و ارزشیابی آن است (کلی^۱، ۲۰۱۱).

تجربه بعضی از کشورها از جمله ژاپن نشان می‌دهد که باز کردن کلاس درس و کل فرایند آموزش از مرحله طراحی تا ارزشیابی به روی معلمان و ایجاد یک گروه آموزشی باعث ایجاد چرخه‌ی بهسازی تدریجی فرایند آموزش در کلاس درس می‌شود و اثرات مثبتی را به همراه خواهد داشت. یکی از این روش‌ها که از دل مدرسه و کلاس درس در نظام آموزشی ژاپن پدید آمده است، درس پژوهی می‌باشد. درس پژوهی به عنوان مهمترین عامل عملکرد آموزشی برای توسعه حرفه‌ای معلمان است. درس پژوهی یک حلقه‌ی پژوهش است که در آن معلمان به صورت گروهی درباره موضوعات برنامه درسی به پژوهش می‌پردازند. در این مدل پیشرفته معلمان و متخصصان با یکدیگر همکاری می‌کنند. گروه ارزیاب (معلمان) تمامی نیروهای خود را بر آموزش دانش‌آموزان در کلاس درس متمرکز می‌کنند تا موجب رشد و پالایش درس مورد مطالعه شوند. معلم از طریق درس پژوهی با عمل پژوهش ارتباط برقرار می‌کند تا عمل تدریس را بر تفکر و عمل بنیان گذارد. عمل فکورانه و مبتنی بر پژوهش در واقع مجموعه‌ای از مهارت‌ها و توانایی‌ها را معرفی می‌کند که فرد را در یک موضع انتقادی برای حل مشکلات و مسائل قرار می‌دهد. فعالیتی که در آن افراد بر تجربه‌های خود و بازنمایشی پیرامون آن‌ها متمرکز می‌شوند، درباره‌ی آن‌ها تفکر و ژرفاندیشی می‌کنند، آن‌ها را ارزیابی می‌کنند و از این مسیر به راه‌های نو و مؤثر دست می‌یابند (پوراحمد و همکاران، ۱۳۹۷).

درس پژوهی از معلمان می‌خواهد که گرد هم بیایند، اهداف خود را شناسایی کنند، در گروه‌های کوچک باهم همکاری کنند و تلاش برای رسیدن به اهداف دروس داشته باشند. درحالی که درس پژوهی از مدرسه به مدرسه‌ی دیگر متفاوت است، به طور کلی شامل (۱)

^۱ Kelly